

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 marca 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Michał Laskowski

w sprawie **M.S.**

ukaranego za popełnienie czynów z art. 92 § 1 k.w. i z art. 94 § 1 k.w.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu bez udziału stron (art. 535 § 5 k.p.k.

w zw. z art. 112 k.p.w.),

w dniu 26 marca 2025 r.

kasacji, wniesionej przez Rzecznika Praw Obywatelskich

na korzyść obwinionego

od wyroku nakazowego Sądu Rejonowego w Rudzie Śląskiej

z dnia 6 grudnia 2023 r., sygn. akt II W 1116/23,

**uchyla zaskarżony wyrok nakazowy i przekazuje sprawę Sądowi
Rejonowemu w Rudzie Śląskiej do ponownego rozpoznania.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądy Rejonowego w Rudzie Śląskiej z 6 grudnia 2023 r. M.S. został uznany za winnego popełnienia w dniu 10 września 2023 r. dwóch czynów zabronionych z Rozdziału XI Kodeksu Wykroczeń przeciwko bezpieczeństwu i porządkowi w komunikacji, z czego pierwszy polegał na przekroczeniu prędkości (art.

92a § 1 k.w.) a drugi kierowaniu pojazdu bez uprawnień (art. 94 § 1 k.w.) i ukarany kolejno grzywną oraz zakazem prowadzenia pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 6 miesięcy. Od tego orzeczenia nie wniesiono sprzeciwu i uprawomocniło się ono 28 grudnia 2023 r.

Kasację od tego wyroku złożył w dniu 29 stycznia 2025 r., na korzyść obwinionego, Rzecznik Praw Obywatelskich, zarzucając rażące i mające istotny wpływ na jego treść naruszenie przepisu materialnego tj. art. 93 § 2 k.w., polegające na przyjęciu, że wina i okoliczności czynu przypisanego obwinionemu nie budziły wątpliwości. Przy tak sformułowanym zarzucie wniósł o uchylenie zaskarżonego orzeczenia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania w postępowaniu pierwszoinstancyjnym.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja Rzecznika Praw Obywatelskich, wniesiona na korzyść M.S., zasługiwała na uwzględnienie w całości na posiedzeniu bez udziału stron wobec jej oczywistej zasadności (art. 535 § 5 k.p.k. w zw. z art. 112 k.p.w.).

Analiza akt sprawy potwierdziła uchybienie opisane w kasacji, a polegające na tym, że wydając wyrok nakazowy Sąd orzekający zaniechał zweryfikowania dowodów dołączonych do wniosku o ukaranie i ustalenia, czy okoliczności czynu z art. 94 § 1 k.w. i wina obwinionego nie budziły wątpliwości, do czego zobligowany był przez art. 93 § 2 k.p.w. Prawidłowa kontrola materiału dowodowego ujawniłaby, że podczas przesłuchania M.S. w dniu popełnienia czynu 10 września 2023 r. wyjaśnił on, że uprawnienia do prowadzenia pojazdu posiada, ale nie ma ich przy sobie (k.8). Mając na uwadze, że wykroczenie z art. 94 § 1 k.w. popełnia osoba, która prowadzi pojazd m.in. na drodze publicznej bez uprawnień a więc nie mająca jeszcze w ogóle uprawnień w postaci prawa jazdy albo pozwolenia do jego prowadzenia, to wyjaśnienie powyższej okoliczności było konieczne do tego aby stwierdzić, czy w ogóle doszło do popełnienia zarzucanego M.S. wykroczenia z art. 94 § 1 k.w.

Dlatego niezbędne stało się wydanie zaproponowanego przez skarżącego wyroku o charakterze kasatoryjnym.

[WB]

[a.ł.]

